

ಛನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದ ದೆವ್ವದಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸಿ ಮಾನವನ ಮನದಲ್ಲಿ ವಿಕಾರ ರೂಪ ತಳೆದ ಬಾವಲಿಗಳು, ದೇವರನಾಡು ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಕಂಡೂ ಕೇಳರಿಯದ ನಿಘಾ ಎಂಬ ವೈರಾಣು ಸೋಂಕಿಗೆ ಮೂಲ ಕಾರಣ ಎಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಬಲು ಬೇಗ ನಿರ್ಧರಿಸಿದರೋ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ.

ತನ್ನದಲ್ಲದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಬಾವಲಿಗಳೂ ಬಲಿಪಶುಗಳಾಗುತ್ತಿವೆಯೇ? ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನವನ ಅವಕೃಪೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಪರಿಸರದ ನಾಶದಿಂದ ನೆಲೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನಿರ್ವಸಿತರಾಗಿ, ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗಿ ತ್ರಿಶಂಕುವಿನಂತೆ ತಲೆ ಕೆಳಕಾಗಿ ನೇತಾಡುವ ಬಾವಲಿಯ ಬದುಕು ಭಾರವಾಗಿದೆ. ಭಾರದಾಗಿದೆ. ಈ ಜೀವಿಯ ನಿಜ ಜೀವನವೂ ನೇತಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿದೆ. ಮತ್ತೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ತಲೆತಗ್ಗಿಸುವಂತಾಗಿದೆ.

ಎತ್ತರದ ಮರಗಳೂ, ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡಗಳು, ಗುಹೆಗಳು ಇವುಗಳ ನೆಚ್ಚಿನ ತಾಣ, ಹಣ್ಣು, ಹಂಪಲು, ಕ್ರಿಮಿ ಕೀಟಗಳ ತಿಂದು ಪರಿಸರ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೆ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಉಪಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಇಂದು ಇವುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಿದ್ದ ಮರಗಳ ಕಡಿದು ಇವುಗಳಿಗೆ ನೆಲೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಬಲು ಅಪರೂಪದ ಏಕೈಕ ಹಾರಾಡುವ ಸಸ್ತನಿ ಇಂದು ಹಾರಾಟ ಮುಗಿಸುವ ಹಂತಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದು ಶೋಚನೀಯವೇ ಸರಿ.

ಹೌದು, ಬಾವಲಿಗಳ ಜೀವನ ಕ್ರಮ ಅರಿತರೆ ಹೀಗೊಂದು ಅನುಮಾನ ಮೂಡುವುದು ಸಹಜ. ಸುಮಾರು 1000 ವಿವಿಧ ಪ್ರಭೇದಗಳ ಬಾವಲಿಗಳಿವೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ 8 ವಿಧದ ಬಾವಲಿಗಳಿವೆ. ಅವು ಹಣ್ಣಿನ ಬಾವಲಿ, ವ್ಯಾಂಪೈರ್, ಇಲಿ ಬಾಲದ ಬಾವಲಿ, ರೌಂಡ್ ಲೀಫ್, ಕಪ್ಪುಗಡ್ಡದ ಬಾವಲಿ, ಕುದುರೆ ಶೂ ಬಾವಲಿ, ಸಂಜೆ ವೆಸ್ಟರ್, ಹಾಗೂ ಫ್ರೀ ಟೇಲ್ಡ್ ಬಾವಲಿ. ಬಾವಲಿಗಳು ವಲಸೆಗಾರರಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸುಮಾರು ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಸಂಧರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇವು 300 ಕಿಮೀ ಕ್ರಮಿಸಬಲ್ಲವು. ಪ್ರತಿ ಗಂಟೆಗೆ ಸುಮಾರು 1000 ಸೊಳ್ಳೆಗಳ ತಿಂದು ಮಾನವನಿಗೆ ಇತರ ರೋಗದಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡುವುದೂ ಈ ಬಾವಲಿಗಳೇ.

ಹಾಗಾಗಿ ಇವುಗಳಿಂದಲೇ ಈ ಸೋಂಕು ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಎಷ್ಟು ಸರಿ? ಏಕೆಂದರೆ ಕೇರಳಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಹೋದರೂ 300 ಕಿಮೀ ಒಳಗೆ ಬಾವಲಿಯಿಂದ ಈ ಸೋಂಕು ಬಂದಿದೆ ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗದು. ಏಕೆಂದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಈ ಸೋಂಕು ಮೊದಲಿಗೆ 2001 ರಲ್ಲಿ ಸಿಲಿಗುರಿಯಲ್ಲಿ 66 ಪ್ರಕರಣದಿಂದ 45 ಸಾವು ಸಂಭವಿಸಿತ್ತು. ನಾಡಿಯಾದಲ್ಲಿ 2007 ರಲ್ಲಿ 7 ಸಾವು ಸಂಭವಿಸಿತ್ತು. ಈ ಎರಡೂ ಪ್ರದೇಶ 300 ಕಿಮೀ ಇಂದ ಆಚೆ ಇದೆ.

ಇದರ ಮೂಲ ಮಲೇಷಿಯಾ ಆಗಿತ್ತು. ಸಿಂಗಪುರದಲ್ಲೂ ಬಂದಿತ್ತು. ಇದು ಮಲೇಷಿಯಾದ ಸುಂಗೈ ನಿಘಾ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಈ ಸೋಂಕು ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ನಿಘಾ ಎಂಬ ನಾಮಕರಣ.

ಬಾವಲಿಯ ಮೂತ್ರ, ಜೊಲ್ಲು, ಅದರ ಹಿಕ್ಕಿ ಇದರ ರೋಗಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಅಲ್ಲದೇ ಹಂದಿ, ಮುಂತಾದ ಸಾಕು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ಈ ಸೋಂಕು ಹರಡುತ್ತದೆ. ಚಿಕ್ಕಿ ಇಲ್ಲದ ಈ ಮಾರಕ ರೋಗ ಬಾವಲಿಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಮಾರಕವಾಗಿ ಮಾರಣ ಹೋಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದು ಮಹಾ ಚೋದ್ಯವೇ ಸರಿ.

ಜ್ವರ , ತಲೆನೋವು, ನಿದ್ದೆ ಮಂಪರು ನಂತರ ಕೋಮಾಗೆ ತಲುಪುವ ಈ ಲಕ್ಷಣ ವಿಲಕ್ಷಣವೇ ಸರಿ. ಆರ್ ಎನ್ ಎ ರಚನೆ ಹೊಂದಿರುವ ಈ ವೈರಾಣು ಎನ್ ಐ ವಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ಯೂಟೀನ್ ರಚನೆಯಿಂದ ಇವು ಮನುಷ್ಯನ ರಕ್ತದ ಹೆಚ್ಚು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ರೋಗ ಉಲ್ಬಣಿಸುತ್ತದೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಔಷಧವಿಲ್ಲದ ಈ ರೋಗಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯೇ ಮದ್ದು. ಆದರೂ ಬಾವಲಿ, ಹಂದಿ ಸಾಕು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿರುವೆಡೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿದ್ದು ಇದರ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯಬೇಕಿದೆ. ಶುಚಿತ್ವದೇಡೆ ಗಮನ ನೀಡಬೇಕಿದೆ.

ಬಾವಲಿಯಿಂದಲೂ ಈ ರೋಗ ಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ಬಾವಲಿಯಿಂದಲೇ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಏನು ಆಧಾರ? ಕೇವಲ ಊಹೆಯಿಂದ ಬಾವಲಿಯನ್ನು ಬಲಿಪಶು ಮಾಡುವುದು ಎಷ್ಟು ಸರಿ? ಈಗಾಗಲೇ ವಿನಾಶದ ಅಂಚಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಬಾವಲಿ ಬಾಳಲ್ಲಿ ಬರಸಿಡಿಲು ಬಡಿದ ಮುನ್ನ ಬಾವಲಿಗೂ ಬದುಕುವ ಹಕ್ಕಿದೆ ಎಂಬುದು ಮರೆಯದೇ ಬಾವಲಿಯನ್ನು ಬದುಕಲು ಬಿಡಬೇಕಿದೆ. ಬಾವಲಿಯ ಬದುಕು ಬೇಕಿದೆ. ನಿರ್ದಯ ನಿಘಾಗೆ, ನಿರಾಧಾರ ನಿಘಾಗೆ ಬಾವಲಿ ಬಲಿಪಶು ವಾಗಬೇಕಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ನಿಘಾ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಾವಲಿ ಬೇಕಲ್ಲ?